

вустошенія, и стигнахъ близу до *Сармисегета*за, столпината на Дакія. Отъ друга страна, Максимъ, единъ отъ генералитъ на И-ра, подчини на господаря си много мѣста, въ едно отъ които бѣше поробилъ и Децебаловата сестра, и откри единъ Римскый прѣпорецъ, който былъ падналъ въ непріятелскы рѣцѣ при пораженіето на Корнелія Фуска, во времето на Домиціана.

Тѣй, Децебалъ най-послѣ са видѣ принуденъ да приѣмне тѣхнитъ условія, които Траянъ му наложи. Следъ три години, той пакъ подигна бой, но побѣденъ изново отъ Траяна въ много сраженія, и лишень вече отъ владѣніята си, той предпочете да са убій самичакъ, нежели да живѣй въ робство. Главата му са принесе на Траяна, койго я испрати съ нарочиты хѣра въ Римъ.

При смъртъта на Децебала, Дакія съвършенно са покори и станъ римскъ областъ. И-рътъ повелъ да въздигнахтъ въ тѣзи страна много крѣпости, които слаби и съ гарнизоны, способни да смирявать жителитъ. Тамъ той основа още много колоніи, и раздаде земи на сиромасытъ отъ Римъ и отъ нѣкои още градове въ Италія, които желаяхъ да са преселятъ въ Дакія. Маджареки писатели споменувать за много градища въ тѣхната земя, както и въ Трансильванія, които были основаны и населены по онуй време отъ преселенцы Римляны.

§ 8. Състояніето на Дакія слѣдъ покореніето и до 168 год по. Р. Х.

Дакія, обтрѣжта въ римска провинція, управляше са отъ единъ римскый Магистратъ подъ титулъ *Пропреторъ* (Владѣлецъ), както свидѣтельству-